

DHOMA E POSAÇME E GJYKATËS SUPREME TË KOSOVËS PËR ÇËSHTJE QË LIDHEN ME AGJENCINË KOSOVARE TË PRIVATIZIMIT	SPECIAL CHAMBER OF THE SUPREME COURT OF KOSOVO ON PRIVATIZATION AGENCY OF KOSOVO RELATED MATTERS	POSEBNA KOMORA VRHOVNOG SUDA KOSOVA ZA PITANJA KOJA SE ODNOSE NA KOSOVSKU AGENCIJU ZA PRIVATIZACIJU
--	---	--

28. septembar 2012. godine

SCC-11-0223

**U.A. iz XX
kojeg zastupa XX**

protiv

tužilac

Društvenog preduzeća „XX“, XX
koje zastupa
Kosovska agencija za privatizaciju, Ul. Ilir Konushevci br. 8,
Priština

tuženog

Prvo veće Posebne komore Vrhovnog suda Kosova za pitanja koja se odnose na Kosovsku agenciju za privatizaciju, sastavljeno od sudije Alfreda Graf von Keyserlingka, predsednika veća, sudije Shkelzena Sylaja i sudije Qerima Fazliji, nakon većanja održanog dana 28. septembar 2012. godine, donosi sledeću

Presudu

Odbija se tužbeni zahtev kao neosnovan.

Činjenični kontekst i istorijat postupka

Dana 28. septembra 2011. godine tužilac je podneo tužbu Posebnoj komori radi utvrđenja da je on vlasnik poslovne prostorije (br. 43, koja se nalazi u zgradi tržnog centra „Dardania“, Gnjilane) na osnovu kupoprodajnog ugovora kojeg je zaključio s tuženim DP-em 2004. godine. Tužilac je isplatio tuženom kupoprodajnu cenu u celosti i stupio u posed nepokretnosti. Međutim, nepokretnost nije preneta na njega zbog toga što je Kosovska agencija za privatizaciju (KAP) obavestila nadležni sud da ne vrši overu takvih transakcija bez prethodnog odobrenja KAP.

Tužilac tvrdi da je spornu prostoriju kupio na javnom tenderu.

Tuženi osporava navod da je prostorija privatizovana putem javnog tendera. On traži da se tužba odbaci kao neprihvatljiva.

Nalogom veća od 8. avgusta 2012. godine KAP je naloženo da podnese punomoćje kojim je imenovala advokata koji je član udruženja advokata ili advokatske komore da je zastupa pred Posebnom komorom.

Kad je reč o opširnijim navodima stranaka, pozivamo se na spis predmeta i izjave stranaka na raspravi.

Obrazloženje

Navodi tuženog koje je podneo njegov zastupnik KAP ne uzimaju se u obzir zbog toga što ih nije podneo advokat.

Svaku stranku, izuzev fizičkih lica, pred Posebnom komorom mora da zastupa advokat (čl. 24 Aneksa ZPK-a br. 04/L-033). To važi i za društvena preduzeća koja zastupa KAP. U formulaciji ove odredbe ne postoji bilo koja naznaka zašto ona ne bi trebalo da važi. Čl. 73, 74, 85 i 86 Zakona o parničnom postupku (Zakon br. 03/L-006, ZPP), kojima se uređuje ko može da bude stranka, koje radnje stranka može da preduzme i ko može da zastupa stranku, dopuštaju da stranke i zastupnici koji nisu registrovani advokati postupaju pred sudom, ali je u odnosu na te odredbe čl. 24 Aneksa ZPK-a *lex posterior* i *lex specialis*. Zakonodavac je doneo čl. 23 Aneksa ZPK-a kad je ZPP već postojao i čl. 23 ZPK-a uredio je poseban postupak pred posebnim sudom, koji se razlikuje od drugih sudova na Kosovu. Čl. 23 Aneksa ZPK-a ima prednost i nad čl. 29 Zakona o KAP (04/L-034, ZKAP) zbog toga što je donesen kasnije i ne uređuje zastupanje uopšte, kako to čini ZKAP, već posebno uređuje zastupanje pred PKVS. To važi i za čl. 29.2 ZKAP, koji uređuje da Agencija „ima pravo“ da potražuje bilo koja prava preduzeća pred nadležnim sudom u ime tog preduzeća.

Zakonskom odredbom da fizičkim licima nije neophodan advokat, ali da je svim drugima advokat neophodan, ne krše se čl. 73 i 74 ZPP-a. To nije moguće zbog toga što čl. 73 i 74 nisu primenjivi. Čl. 24 ZPK-a ima prednost nad njima.

Uslov da stranku zastupa advokat ne predstavlja povredu ustavnog prava jednakosti pred zakonom. Može da ostane otvoreno da li KAP kao „javno telo“ (čl. 1 ZKAP) može da traži osnovno pravo jednakosti, koje je istorijski i u svom ustavnom kontekstu pravo fizičkih lica i privatnih pravnih lica protiv države, a ne pravo državnog organa protiv države. Tuženi ima pravo da se prema njemu jednakost postupa, ali ustavna jednakost ne znači da se prema svima postupa jednakost bez obzira da li je reč o razumnim i nediskriminatorskim aspektima razlikovanja. Nije ni nerazumno ni diskriminatorski privilegovati fizička lica pred sudom u poređenju s pravnim licima (ili javnim državnim organom). Često, ako ne i redovno, fizička lica nemaju finansijska sredstva da priušte advokata. To je na osnovu ustavnih aspekata dovoljan razlog za njihovu privilegiju da se pojave pred PKVS bez advokata.

Shodno tome, može se reći da tuženog, kao svakog izuzev fizičkih lica, pred Posebnom komorom mora da zastupa advokat koji je član udruženja advokata ili advokatske komore. Budući da tuženog nije zastupao registrovani advokat, mora se smatrati da se on nije pojavio pred sudom.

Međutim, protiv tuženog se ne može doneti presuda zbog izostanka (čl. 52.2 Aneksa ZPK-a). Činjenice koje je naveo tužilac ne potkrepljuju tužbu.

Na osnovu čl. 9.1 Zakona o prometu nepokretnosti („Službeni list Kosova“ br. 45/81 i 29/86), otuđenje nepokretnosti iz društvene svojine vrši se javnim nadmetanjem ili pribavljanjem pismenih ponuda, a na osnovu člana 9.2 bilo koje otuđenje izvršeno protivno napred navedenoj odredbi je ništavno. Napred navedeni zakon bio je važeći zakon 2004. godine kad je tužilac kupio spornu nepokretnost (čl. 1.1 Uredbe UNMIK-a br. 1999/24).

Tužilac je tvrdio da je do kupoprodaje nepokretnosti došlo u okviru javnog tendera, ali nije precizno naznačio unutar kojeg kruga tendera je do toga došlo, niti je naznačio datum, konkretnu ponudu i uslove tendera. Pored toga, kad je od njega traženo da to precizno naznači, on nije dostavio detaljne podatke. Trebalo je da bude upozoren da će se takvo precizno naznačenje tražiti na raspravi zbog toga što je tuženi u svom odgovoru na tužbu osporio tu činjenicu. U ovoj situaciji sud nije video razlog da odloži raspravu kako bi sada tužiocu dao mogućnost da konačno potraži detaljne podatke o navodnom tenderu iz 2004. godine.

Shodno tome, tužbeni zahtev odbija se kao neosnovan.

Sudske takse:

Sud nije odredio troškove tužiocu pošto predsedništvo suda do danas nije donelo pisani troškovnik usvojen od strane Sudskog saveta Kosova (čl. 57 stav 2 Zakona o Posebnoj komori). To znači da do danas ne postoji dovoljan pravni osnov za određivanje troškova.

Pravni lek

Protiv ove odluke može se izjaviti žalba u roku od 21 dana žalbenom veću Posebne komore. Podnositelj žalbe treba da dostavi žalbu i drugim strankama i sudskom veću u roku od 21 dana. Podnositelj žalbe treba da podnese žalbenom veću dokaz da je žalba dostavljena drugim strankama.

Predviđeni rok počinje da teče u ponoć istog dana kad je podnositelju žalbe dostavljena odluka u pisanim obliku.

Žalbeno veće odbacuje žalbu kao neprihvatljivu ukoliko je podnositelj žalbe ne izjavljuje u predviđenom roku.

Tuženi može da podnese odgovor žalbenom veću u roku od 21 dana od dana kad mu je uručena žalba, podnoseći pri tome svoj odgovor podnositelju žalbe i drugim strankama.

Podnositelj žalbe zatim ima na raspolaganju 21 dan od dana prijema odgovora na svoju žalbu da podnese žalbenom veću i drugoj stranci svoj odgovor. Druga stranka zatim ima na raspolaganju 21 dan od dana prijema odgovora podnositelja žalbe da dostavi svoj protivodgovor podnositelju žalbe i žalbenom veću.

Alfred Graf von Keyserlingk
predsednik veća